

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pé-
dibus meis: * et incurva-
vérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem me-
am foveam: * et incidérunt
in eam.

Parátum cor meum Deus,
parátum cor meum: * can-
tábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, ex-
súrge psaltérium et cítha-
ra: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis
Dómine: * et psalmum di-
cam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est
usque ad cœlos misericór-
dia tua, * et usque ad nu-
bes véritas tua.

Exaltáre super cœlos
Deus: * et super omnem
terram glória tua.

Ant. Filii hóminum den-
tes eórum arma et sagít-
tæ, et lingua eórum glá-
dius acútus.

Ant. Intendérunt arcum
rem amáram, ut sagittent
in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratió-
nem meam cum déprecor: *

a timóre inimíci éri-
pe áni-
mam meam.

Protexísti me a convé-
ntu malignántium: * a multi-
túdine operántium iniqui-
tátem.

Quia exacué-
runt ut glá-
dium linguas suas: * in-
tendérunt arcum rem amá-
ram, ut sagittent in occúl-
tis immaculátum.

Súb-
ito sagittábunt eum,
et non timébunt: * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt ut absconde-
rent láqueos: * dixerunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:
* defecérunt scrutántes
scrutinio.

Accédet homo ad cor al-
tum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ
sunt plagæ eórum: * et
infirmatæ sunt contra eos
linguæ eórum.

Conturbátisunt omnes qui
vidébant eos: * et tímuit
omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei: * et facta ejus intel-
lexérunt.

Lætábitur justus in Dó-
mino, et sperábit in eo: *

et laudabúntur omnes recti
corde.

Ant. Intendérunt arcum
rem amáram, ut sagittent
in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum sicut
homo sine adjutório, inter
mórtuos liber.

Psalmus 87.

Dómine Deus salú-
tis meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína aurem
tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlchris, quorum
non es memor ámplius: *
et ipsi de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérunt me in lacu in-
ferióri: * in tenebrósis, et
in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus: * et omnes flu-
ctus tuos induxísti super
me.

Longe fecísti notos meos
a me: * posuérunt me ab-
ominatió-
nem sibi.

Tráditus sum, et non
egrediébar: * óculi mei
languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine
tota die: * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirábilia: * aut médici
suscitábunt, et confitebún-
tur tibi?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlchro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam
in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in
ténébris mirábilia tua: * et
justítia tua in terra obli-
viónis?

Et ego ad te Dómine
clamávi: * et mane orátio
mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis
oratió-
nem meam: * avértis
fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in
labóribus a juventúte mea:
* exaltátus autem, humiliá-
tus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ
tuæ: * et terróres tui con-
turbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório inter mórtuos liber.

Ÿ. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Pater noster.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo tempore: Sciens Iesus quia omnia consummata sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In Joann. 84. vel 85.

Sciens Iesus omnia consummata, ait: Sitio; etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem astantium pravitatem intellige: nam licet innúmeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen

intérimi eos vidémus, flectimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferrantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, expiravit.

R. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle et aceto. **Ÿ.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. **Et tu.**

Lectio viii.

Atqui non post inclinatum caput expirat, sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit: per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judæi autem camelum devorantes, et cunicum excolantes, tantum nefas ausi de die consulant: Quo-

niam Parasceve erat, ut non remaneret in cruce corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea quae illi faciunt, prophetia impletur: alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam!

R. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo. **Ÿ.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. **Et tu.** Glória Patri. Qui redemit.

Lectio ix.

Noli tamen perturbari, dilectissime; quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, iniquiens: Vidébunt in quem transfixerunt. Neque hoc

tantum, sed non creditaris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcantum mysterium consummatum est: exivit enim sanguis et aqua. Non casu et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati: per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti sunt. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas.

Te Deum laudamus. 24.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Fui flagellatus * tota die, et castigatio mea in matutinis.

Ps. Dominus regnavit. cum reliquis. 25.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

3. Foderunt manus meas * et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

4. **Consolántem me** * quæsívi, et non invéni: de-
dérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt
me acéto.

5. **Cum accepísset Je-**
sus acétum, * dixit: Con-
sumátum est; et inclináto
cápite, emisit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sen-
títe in vobis, quod et
in Christo Jesu: qui cum
in forma Dei esset, non
rapínam arbitrátus est es-
se se æquálem Deo: sed
semetípsum exinanívit, for-
mam servi accípiens, in
similitúdinem hóminum fac-
tus, et hábitu invéntus
ut homo. Humiliávit se-
metípsum, factus obédiens
usque ad mortem, mortem
autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

Pedes manúsque horribili
Clavi cruéntant vúlnerē:
Cor, vultus, artus, péciora
Sacro redúndant ságuine.

Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingráta frangat péciora.

Montes, sepúlchra, sáxa-
que
Scindúntur; arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntre-
munt,
Templíque velum scíndi-
tur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemít:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Astáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu caritátis víctima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salúbri péfícis
Adoptiónem ságuine.

Nostra ergo pax et gaú-
dium
Sis vita, Jesu, et præmium;
Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

¶. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.
R. Et attrítus est propter
scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Je-
sum autem cum venissent,
ut vidérunt eum jam mór-
tuum, non fregérunt ejus
crura; sed unus militum
láncea latus ejus apérui,
et contínuo exívit sanguis
et aqua.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui humáno gé-
neri, ad imitándum humi-
litátis exéplum, Salvató-
rem nostrum carnem sú-
mere, et crucem subíre
fecísti: concéde propítius;
ut sicut solémnem com-
memoraciónem Passiónis
ejus celebrámus, ita et
patiéntiæ ipsius habére
documenta, et resurrectió-
nis consórtia mereámur.
Per eúdem Dóminum.

Ad Primam.

In R. brevi dicitur ¶. Qui
pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Ant. Veni ad montem.

Capit. Fratres: Hoc enim
sentíte in vobis. **ut supra,**
ad Laudes. 64.

R. br. Oblátus est, * Quia
ipse vóluit. **Oblátus. ¶. Et**
livóre ejus sanáti sumus.

Quia ipse. Glória Patri.
Oblátus.

¶. Próprio Fílio suo non
pepércit Deus. **R. Sed**
pro nobis ómnibus trádidit
illum.

Ad Sextam.

Ant. Fodérunt manus
meas.

Capitulum. Zach. 13. 6.

Quid sunt plagæ istæ in
medio mánuum tuá-
rum? Et dicet: His pla-
gátus sum in domo eórum
qui diligébant me.

R. br. Próprio Fílio suo
* Non pepércit Deus. **Pró-**
prio Fílio. **¶. Sed pro**
nobis ómnibus trádidit il-
lum. **Non pepércit. Glória**
Patri. **Próprio.**

¶. Factus est obédiens
usque ad mortem. **R. Mor-**
tem autem crucis.

Ad Nonam.

Ant. Cum accepísset Je-
sus acétum.

Capitulum. Is. 53. 8.

Generatióem ejus quis
enarrábit? Quia ab-
scíssus est de terra vi-
véntium: propter scelus
pópuli mei percússi eum.

R. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est. **V.** Mortem autem crucis. Usque ad mortem. Glória Patri. Factus est.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

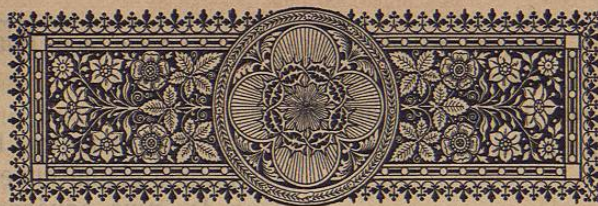
V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph corpus Jesu involvit síndone, et pósuit eum in monuménto exci-

so. Fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano generi, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solénnem commemoratiónem Passiõnis ejus celebrámus, ita et paciéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiõnis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

Feria VI. post Cineres.

Ss. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. 79.

Psalmi Dixit Dóminus. cum reliquis. 1.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

Exíte Sion filiæ, Regis pudicæ vírgines, Christi coronam cernite, Quam mater ipsa téxuit.

Horret revúlsis crínibus Spinis cruentátum caput, Et vultus ille decolor Mortem propínquam respicit.

Quæ terra sulcis ínvia, Dumis rigens et séntibus,

Lugúbre munus prótulit? Quæ sæva méssuit manus?

Christi rubéscens sáanguine

Acúleos mutat rosis, Palmámque vincens fructibus,

Spina est triúmphis áptior.

Culpis satæ mortálium Te Christe spinæ vulnérant:

Evélle nostras, córdibus Tuásque nostris însere.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Plecténtes coronam de spinis. **R.** Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. Egredimini, et vidéte filiæ